

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.daļa: Virsotņu Ceļš.

2.nodaļa: Kalpošana.

139.

Kosmiskajos jaunveidojumos kalpošana uzliek par pienākumu pārveidot apziņu. Kļūdas iespējamās. Vislielāko kļūdu var attaisnot, ja tās avots tīrs. Bet šo tīrību izmērīt spēj tikai attīstīta apziņa. Kalpošanas prieks spēj izpausties tikai kad ir paplašinātas apziņas. Vajag iegaumēt, ka katra trīsgade uzskatāma par apziņas pakāpi; tāpat arī katra septiņgade nozīmē centru atjaunošanos. Nekavējoties iegaumēt, ka apziņas termiņi ir neatkārtojami un tāpēc nedrīkst tos palaist garām.

Ir taisnīgi jautāt cilvēkam, kas domā sākt dižās kalpošanas ceļu – no kā viņš nolēmis atsacīties? Varbūt tas lolo cerības iegūt savu saldāko sapņojumu piepildījumu? Varbūt tam patīkami pret gaudiņu ticības saņemot zemes bagātību un ieņemt tā apziņai neatbilstošu stāvokli?

Neiespējami uzskaitīt apziņas paplašināšanās veidus, bet visa pamatā – taisnības un pašaieliedzības apjēgšana.

140.

Kā lai izprot garīgo procesu, ja neatzīst pašaieliedzības procesu! Garīgajā procesā darbojas tas pats princips, un gars kas aizsedzies ar patības procesu neredz patieso Gaismu. Tāpēc nozīmēto ceļu uz Kalpošanas skaistumu vada pašaieliedzības tieksme.

141.

Kad gars saprot, ka Kalpošana Kosmosam ir augstāko principu iemiesošana dzīvē, tad tas sasprindzina labākās gara sviras. Bezmērķīgā eksistencē slēpjas visu augstāko centru iemigšana. Tāpēc, kad liela gara doma modina apziņas uz kalpošanas augstāko izpratni, tad var apliecināt, ka kosmiskā trauksmība cilvēcei iespējama. Tāpēc ir tik svarīgi, lai Kalpošanas doma ieviešas cilvēcē. Evolūcijas augstāko domu Nesēji apliecina Mūsu Gribu. Tādējādi nodibinās augstākā kosmiskā kooperācija. Tā Mēs kopīgi pildām Kosmisko Kalpošanu.

142.

Tā kosmisko panākumu orbītā ietilpst Kalpošana Valdoņiem. Tā kosmisko pievilksmju orbītā ietilpst garīgā trauksšanās. Visas gara dziņas jaunrada līdzīgi apstiprinātai ugunij. Tā Kosmosā novērojama nepārtraukta jaunrade. Tikai gars, kas saredz nākotni, var kosmosam dot trauksmību īstenās celtniecības vārdā. Tāpēc Mēs jaunradām Vispārības Labuma vārdā, jā, jā, jā!

143.

Ne tikai strāvas, bet arī Izplatījuma saucieni jauc fizisko līdzsvaru. Liels daudzums tiecas uz ugunīgās sirds magnētu. Sauc ciešanās, un augstsirdīgā sirds nespēj atsacīt saucējam. Tā tiekšanās uz magnētu var izsūkt viņa enerģiju, bet tas ir neizbēgami un katrs magnēts ir pakļauts šim nosacījumam. Protams, sirds potenciāls tikai pieaug no šādiem vingrinājumiem. Bet saucieniem ir vēl cita svarīga nozīme, jo izplatījums

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.daļa: Virsotņu Ceļš.

2.nodaļa: Kalpošana.

piesātinās ar labāko tiekšanos un šie stari auž gaišo pasaules tīklu. Labāko saucienu tīklu atskārtušie atzīs svētvientuļnieka dzīves varoņdarbu, kas nepavisam nav vientulība, bet gluži otrādi, kalpošana veltīta visiem cietējiem.

144.

Neredzamās enerģijas aizplūšana pie fiziskās miegainības ir pirmā zīme, ka cilvēks piedalījies cīņā pret tumsu. Mēs varam katrā laikā pieaicināt cīņā, tālab negaidītai miegainības lēkmei jāpievērš sevišķa vērība. Tāpat arī enerģijas plūsma nepaliks nepamanīta. Tā aizpludinās daudz sirds enerģijas, tāpēc pelnīti jāļauj šai enerģijai no jauna akumulēties. Nav gudri pieļaut spēku zudumu, tāpēc atgādināsim atpūtu, pārmainot nodarbības.

145.

Tajā pat laikā, kad viens atdod dvēseli Pasaules labā, cits sēž uz ūdens. Kad viens sūta savu sirdi tuvāko glābšanai, cits gremdējas Smalkās Pasaules parādībās. Dižās Kalpošanas svētvaroņiem nav psihisma, jo viņi garā vienmēr tiecas uz Hierarhiju, un viņu sirds atsaucas uz Pasaules sāpēm. Psihisms ir logs uz Smalko Pasauli, bet Skolotājs saka māceklim: “Neveries bieži logā, bet skaties dzīves grāmatā.”

Psihisms bieži izrādās deģenerējoša parādība, jo Dižā Kalpošana ir jūtziņa. Tāpēc Mēs brīdinām no psihisma, no skatiena atpakaļ, bez noteikta uzdevuma un nākotnes. Garīgi vājie psihiki ne retumis ir gards kumoss sātanistiem.

Tieši Dižā Kalpošanā izpaužas liela atbildības izjūta, bet pie šī kausa jāpierod, jo bez tā izdzeršanas nav tuvākā ceļa. Sirds, kas tiecas uz Hierarhiju, nojauš, cik ļoti vajadzīgs glābjošais upura kauss! Dažam tas tikai zobošanās un nopeluma priekšmets, bet citam tas vērtīga dārgumu krātuve. Mums liela vēlēšanās, lai attīstās īstā jūtziņa.

146.

Kad mēs izjūtam, kosmisko Lotosu, mums jāiet uz priekšu pilnīgā uzdevuma apziņā. Mums jāizprot, ka mūsu mikroskopisma uguns harmonizējusies ar vareno Makrokosma uguni. Vai gan sīks ir Ugunīgās Kalpošanas pienākums?

147.

Jūs pareizi domājat par pateicību. Labākā pateicības izpausme būs Dižā Uzdevuma izpratne. Kalpošana ir tik dižena, ka katrs solis jau ir varoņdarbs. Katra diena, katra doma jau atnes kaut ko ievērojamu. Iekšējai svētsvinībai jāatbilst diženajai parādībai. Tādā svētsvinībā arī izpaužas pateicība. Svētsvinība ir viens no labākajiem magnētiem. Tā domāsim, sākot ar viscildenāko, jo šim mērogam piekļausies viss pārējais.

148.

Varoņa sirds pazīst pašreizējās vispārības labuma vārdā. Tā pazīst pašatteikšanos un dižo Kalpošanu. Jo varoņa ceļš ne vienmēr cilvēku pateicības vainagiem noklāts.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.daļa: Virsotņu Ceļš.

2.nodaļa: Kalpošana.

Varoņa ceļš iet pa ērkšķainām takām. Tāpēc vienmēr jāciena pašreizējās takas, jo katrs progress uz Zemes, kas liecina par gara varonību, ir jaunās sākotnes ķīla. Cik daudz gara varoņu kā ceļa rādītājas lapas varēja būt cilvēka dzīves ceļā! Bet šīs gara ugunis neattīstītai acij nav saredzamas. Tā Ugunīgās Pasauls ceļā jāciena ikdienas dzīves varonis, kas piesātina dzīvi ar katras stundas sasniegumiem. Darba vienkopai jāsumina šie varoņi, jo tautas balsti nostiprinās tikai ar un gara varenības kādībām. Tas, kas pazīst atteikšanās varonību, nebūs gadījuma varonis – gara varoņa darbus izplatījuma rekordi atzīmēs uz visiem laikiem.

149.

Ceļā uz Ugunīgo Pasauli paturēsim prātā atrausmi no zemes sfēras Gaismas Kalpošanas priekā.

150.

Cilvēces Ugunīgo Kalpotāju vidū sevišķi jāatzīmē tie, kas uzņemas upura darbu. Šo cilvēces Kalpotāju gars ir kā ugunīga lāpa, jo savā potenciālā šis gars ietver visas īpašības, kuras var cilvēci celt augšup. Tikai stipra apziņa var uzņemties uzpurēšanās darbu. Katrs cilvēces Kalpotāja darbs atspoguļo gara kādību. Ja garu izvirza kā dižu Cilvēces Kalpotāju, tad viņā ietverta visa sintēze. Bet cik maz cilvēku zina par šiem Ugunīgajiem Kalpotājiem, kuri brīvprātīgi apliecina sevi vienatnē, kalpodami kā vareni Visuma piesātinātāji Spēki. Cik daudz spēcīgas izpausmes atzīmējam katrā personīgā varoņdarbā!

Tie, kas uzņemušies upura darbu, zina, ka arī Saprāta Dēli atdod savus darbus uzpurēdamies. Katra Cilvēces Ugunīgā Kalpotāja izpausme ir jaunrade cilvēces labā. Vajag nostiprināties uzpurēšanās izpratnē. Ugunīgajā Kalpotājā iemājo katra labā dziņa, katra tiekšanās pildīt Saprāta Dēlu vareno Gribu. Bet Ugunīgā Kalpotāja spēki ir jāsaudzē.

Ceļā uz Ugunīgo Pasauli nostiprināsim uzpurēšanās darba izpratni.

151.

Ugunīgās Kristības aiztrauc garu sfērās, kas atbilstīgas garam. Cilvēka ugunīgās transmutācijas process dod viņam visas iespējamības augstāko sfēru sasniegšanai. Tur, kur virs ugunīgās stihijas sakāpināts, tur, lai asimilētos, jābūt piesātinātam ar augstāko Uguni. Tāpēc svētsvinīgi jāpieņem visas Ugunīgās Kristības pakāpes. Katra pakāpe atklāj jaunu pārzemes sfēru. Arī tautas karmai jāiet caur ugunīgo transmutāciju, veicot nozīmēto ceļu. Šajā svīnīgajā gājienā saspringtību kāpina visi valdoņu sekotāji. Protams, kad pienāks zemes un pārzemes cīņas stunda, abu pušu spēki apvienosies liesmainā spriegumā. Šīs zemes un pārzemes enerģijas ir Vienbūtīgās Uguns dzirksteles. Tā katra darbība, kas tiecas uz labo, atrod savu ugunīgo pielietojumu Smalkajā Pasaulē. Līdzsvars bieži izskaidrojams kā divu Pasauļu apvienošanās. Zemes postījumos var nomanīt Smalkās Pasauls spēku kā

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

13.daļa: Virsotņu Ceļš.

2.nodaļa: Kalpošana.

Labuma Hierarhijas sūtīto glābjošo enkuru. Ceļā uz Ugunīgo Pasauli izpratīsim Ugunīgās Kristības.

152.

Vissliktāk ir saprast lēnprātību kā niecību. Lēnprātība ir cīņas pilna Kalpošana. Vai gan stāvēt sardzē pie uzticētajiem vārtiem ir niecīgs darbs? Nav niecīga apņemšanās veikt labāku darbu. Nevar būt niecīgs uzdevums stāvēt Ugunīgās Pasaules priekšā. Bet īstā Kalpošana ir pacietības un pilnveidošanās darbā. Tāda kādība būs atbilstoša Ugunīgajam Ceļam.

153.

Patiesi, nevajag brīnīties, kad psihiskā enerģija, neatliekamas vajadzības virzīta, neviļus tiecas lielos tālumos. Šāds stāvoklis jāatzīst par neizbēgamu un jāpalīdz savai enerģijai tiekties saskaņā ar viņas pievilksanas magnētu, lai strādātu labumam.